

Den økonomiske løsning på immigrantkrisen. LaRouchePAC-kandidat til midtvejsvalg 2018, Kesha Rogers, Texas, USA

Følgende erklæring blev udstedt af Kesha Rogers, uafhængig kandidat til Kongressen i Texas' niende kongresdistrikt.

Demokraterne og Republikanerne, der nu er oprørte over børns adskillelse fra deres familier på vores sydlige grænse, var ligeglade med de samme taktikker og massive deportationer under Obama. De er ligeglade med libyerne, der drukner i Middelhavet under deres desperate flugt fra en krig, som Obama-administrationen og Hillary Clinton skabte. Denne reaktion finder sted nu, fordi den er et politisk kalkuleret stunt, der har til formål at mobilisere en folkestemning imod Donald Trump på et tidspunkt, hvor han har skabt fred på Koreahalvøen, og hvor oprøret imod ham nu falder fra hinanden, med den ene afsløring efter den anden af illegal adfærd fra FBI's og Justitsministeriets side, der kommer ud i æteren.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche:

»En fælles fremtid for menneskeheden«

Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

20. juni, 2018 – Vi har den glæde at præsentere Helga Zepp-LaRouches introduktion til den kommende Schiller Institut rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, bind II: En fælles fremtid for menneskeheden«. Rapporten forventes udgivet i slutningen af denne måned.

»Den Nye Silkevejsånd« har ændret verden til det bedre i en langt mere gennemgribende grad, end den transatlantiske sektor hidtil blot nogenlunde har forstået. Siden den kinesiske præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i september 2013 i Kasakhstan, er en hidtil uset optimisme fejtet hen over udviklingslandene i særdeleshed; en følelse af, at fattigdom og underudvikling kan overvindes i en nær fremtid, takket være kinesiske investeringer i infrastruktur, industri og landbrug. Geopolitisk orienterede kredse i Vesten har ikke forstået, at Kina gennemfører en ny model for international politik, der takler det underskud, som arven efter kolonialisme og imperialisme har testamenteret frem til i dag: den absolutte mangel på udvikling. Og fordi Kina således adresserer milliarder af menneskers eksistentielle behov, vil denne politik sandsynligvis blive den største revolution i menneskehedens historie.

Download (PDF, Unknown)

Meddelelse: Ny undervisningsserie fra LaRouchePAC: 8-ugers kursus i LaRouches økonomi

Online-præsentationer lørdage, kl. 2 pm (kl. 20 dansk tid),
fra 23. juni til 11. august.

https://discover.larouchepac.com/?recruiter_id=264822

Introduktion til de enkelte lektioner kan ses på ovenstående
link, såvel som også foreløbigt forslag til læsning.

Kurset kan følges på LaRouchePAC-hjemmesiden.

Kinas Bælte & Vej-projekter vokser i Europa

19. juni, 2018 – Ved årets begyndelse vandt et kinesisk konsortium under ledelse af China Road & Bridge Corp. udliciteringen af opførelsen af første fase af Peljesac-broen og dens tilkørselsveje, et stort infrastrukturprojekt i Kroatien, iflg. en udførlig rapport fra *Xinhua* om »B&V styrker win-win-partnerskab mellem Kina og Europa mod global usikkerhed«. »Projektet er af langsigtet, strategisk betydning

for hele landet«, sagde den kroatiske premierminister Andrej Plenkovic ved underskriftsceremonien den 23. april og sagde desuden, at det ville hjælpe Kroatien med at blive territorielt integreret. »Jeg er overbevist om, at dette projekt vil give et stort indhold til den fremragende relation, vi allerede har mellem Kina og Kroatien, og dette er et konkret, økonomisk bidrag hertil«, sagde premierministeren til Xinhua. Minister for hav, transport og infrastruktur Oleg Butkovic kaldte byggeriet af Peljesac-broen det »førende projekt« i Kroatien.

I Spanien satte udenrigsministeriet for nylig fokus på Bælte & Vej Initiativet i sin rapport, »En strategisk vision for Spanien i Asien: 2018-2022«, som anser initiativet for en stor mulighed for en dybtgående forbindelse til det lovende, asiatiske marked. Under et møde med den kinesiske statsrådgiver og udenrigsminister Wang Yi 17. maj, sagde kong Felipe VI, at initiativet er af stor betydning for regional og global udvikling og fremgang, og at Spanien vil deltage mere aktivt i det.

I Polen planlægger det kinesiske selskab Guo Tai Rong, en af verdens største leverandører af elektrolytter til litium-ion-batterier, at bygge en fabrik for dets flagskibsprodukt i den sydvestlige landsby Godzikowice. »Den kinesiske investors fabriksprojekt i Godzikowice er et element i strategien for at støtte udviklingen af industrien for elektriske køretøjer i vort land«, sagde Krzysztof Senger, vicepræsident for det Polske Investerings- og Handelsagentur. Ifølge Senger vil projektet, på længere sigt, bevirke en forøget popularitet for elektriske køretøjer på polske veje og følgelig en stor forbedring af luftkvaliteten i landet.

Succes eller fiasko; emnet for dette topmøde er det, der er vigtigt for fremtiden

Leder fra LaRouchePAC, 11. juni, 2018 – Til stor fortrydelse for alle, der bebor den gamle, »liberale«, atlantiske orden, bliver det nu i stigende grad klart, at præsident Donald Trump er i færd med totalt at bryde ud af et Europa, domineret af britisk geopolitik, til fordel for at lade USA blive involveret sammen med Asien.

Asien bliver af Kinas Bælte & Vej Initiativ katalyseret frem i forreste række af fremtiden – med gennembrud inden for rumforskning og videnskab, opførelse af store, moderne infrastrukturprojekter og fjernelse af fattigdom. Præsident Trump, der i nu to år har bekæmpet britisk efterretningskampagne for at få ham fjernet fra embedet, afviser nu enhver intrige, som London står bag, for at få ham stillet op til konfrontation med Kina og Rusland og arbejder nu på stormagtssamarbejde med Asien. Dette har bragt ham frem til det ekstremt vanskelige forsøg på at afslutte den 70 år lange Koreakrig.

Den russiske præsident Putin er ikke den eneste, der har bemærket, at det fejlslagne G7-møde i Quebec ikke blot blev ødelagt af stridigheder over importtold. For samtidig kom Trump ud med forslag til topmøder med både Japans premierminister Abe og den italienske premierminister Contes nye, euroskeptiske regering. Begge understreger samarbejde med Rusland og Kina og fokuserer på skabelse af kreditinstitutioner til byggeri af ny infrastruktur i hele Eurasien. Det samme gør Trump mht. USA.

Sammenlignet med G7's tomme arrogance, var Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao, Kina, som fandt sted samtidigt i denne weekend, og som repræsenterer 3,1 mia. mennesker, langt mere afgørende.

Og så taler vi endda ikke om det særdeles afgørende Korea-topmøde, som Trump tog af sted for at deltage i – og i hvilket de »store europæiske magter« ikke har vist nogen som helst interesse.

I modsætning hertil, og endnu, mens præsidenten sad i flyet, kom Japans premierminister Abe, Kinas præsident Xi og Ruslands præsident Putin alle med tilbud om, sammen med USA og Sydkorea, at deltage i en konsolidering af atomnedrustning og fred gennem udvikling på Koreahalvøen. Dette er »det umulige«, som Trump forsøger at opnå.

Samtidig afholdt Schiller Instituttet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og præsident, en stor konference i New York City sammen med andre ledende personer, med det formål at arbejde for et længe forhindret topmøde mellem præsident Trump og præsident Putin, som tilsigter fred og udvikling i Sydvestasien. Instituttet vil følge op på dette med en bredere konference i Tyskland senere på måneden, hvor spørgsmålet bliver at engagere Europa – eller i det mindste den del af Europa, der er villig til at skifte stagnation ud med succes – i Kinas Bælte & Vej Initiativ og i udviklingen af Sydvestasien og Afrika.

I dag sagde fr. LaRouche, at Kinas (og nu også Japans) involvering i gennemførelsen af Trump-Kim-topmødet, er ekstremt håbefuldt for det nye paradigme for økonomisk og kulturelt fremskridt, for hvilket Schiller Instituttet arbejder. Hvis topmødet bliver en succes, vil det blive en game-changer; hvis det mislykkes, må vi tackle denne realitet.

Hun påpegede desuden de advarsler, der nu kommer fra mange eksperter side, om, at faren for et nyt finanskrak, der er

mindst lige så alvorligt som det i 2007-08, truer det atlantiske område og udviklingslandene. Dét er den reelle trussel mod udsigten til stormagtssamarbejde og et hurtigt, økonomisk fremskridt; en udsigt, præsident Trump tydeligvis ser, når han vender sig mod Asien.

Lyndon LaRouches forslag, de »Fire Nye Love«, som indledes med en Glass/Steagall-bankopdeling for at bryde de største banker på Wall Street og i City of London op, blev udarbejdet i 2014 for at undgå dette sammenbrud og frembringe nye gennembrud i produktivitet og produktiv beskæftigelse.

Foto: Præsident Donald J. Trump og Nordkoreas leder Kim Jong-un mødes for første gang, tirsdag, 12. juni, 2018, på Capella Hotel i Singapore. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Finansanalytikere ser tydeligt et truende finanskrak

11. juni, 2018 – Selv, mens de afsværger og fornægter, at det vil ske *nu*, så ser flere finansanalytikere klart, at der snart vil komme et finanskrak som det i 2007-08, der udløses af massive mængder af uerholdelig selskabsgæld.

En lang artikel af en økonomiskribent i *Washington Post*, Steven Pearlstein, »The Buyback Economy and the Next Big Bubble«, (Tilbagekøbsøkonomien og den næste Store Boble), påpegede det forestående, økonomiske kollaps.

»Det sker igen«, skriver Pearlstein. »Denne gang drejer det

sig ikke om husstande, der bruger billige lån til at udtrække penge af deres overvurderede huse. Det drejer sig snarere om gigantiske selskaber, der bruger billige lån – samt en engangs-skattelettelse – til at tage penge fra deres regnskaber og sende dem til aktionærerne ... Og igen, de omdirigerer kapital, væk fra produktiv, langfristet investering for yderligere at blæse en finansboble op – en boble her i selskabsaktier og obligationer – der, når den brister, vil sende økonomien ind i endnu en stor recession.«

Pearlstein nævner en meget bred undersøgelse af en europæisk business-skole om, at de undersøgte firmaer brugte mere end 100 % af deres profitter på tilbagekøb i 2010-15. Amerikanske selskaber generelt, der handles på markederne, reducerer deres egenkapital med henved \$3 billion, alt imens deres gæld udgjorde rekordhøje 73 % af BNP i midten af 2017; selskabsjunktgæld udgjorde 11 % af BNP (\$2,2 billion i midten af 2017, mod \$2,5 billion nu). Selskabs-EFT-værdipapirer (exchange-traded funds; som handles på børsen) holder \$300 mia. i aktiver, 20 gange niveauet for tidspunktet for krakket.

Det værste er, at selskabslån bliver securitiseret til at blive låneobligationer med sikkerhedsstillelse (CLO'er) i en rate af \$150 mia. om året på de amerikanske markeder, og det fordobles hvert år. Pearlstein nævner Moody's rapport om »forestående, særligt store bølger af misligholdte lån« fra maj måned, som også bemærkede det lave niveau af likviditet på markederne for selskabsgæld; og Finansministeriets afdeling for finansiel researchs nye rapport om »selskabsgæld med blinkende røde lygter«. Han bemærker, at lån, optaget af investeringsfonde for at opkøbe værdipapirer, også befinder sig på det højeste punkt nogensinde.

»Dette er alle kreditboblers moder ... Det er vanskeligt at sige, hvad der vil få denne gigantboble til at bryde. En tyrkisk lira-krise. Oliepriser, der når op på \$100. En misligholdelse af en stor, BBB-obligation (BBB-rating; Bankers blanket bond). Et stormløb mod udgangene af panikslagne ETF-

investorer ... At foregive, at det ikke vil ske, er tåbelighed.«

Mandag havde *Wall Street Journal* på sin forside »Emerging Market Rout Feeds Contagion Fear« (Fremvoksende markedsroute giver nærer frygt for smitte). Med Federal Reserve, der forventes at hæve rentesatsen igen i denne uge, skrev *Journal*, »uro kunne sprede sig fra fjerne hjørner af verden til USA og andre steder og bære ved til en cyklus med accelererende negativ risikoreaktion [mangel på likviditet, -red.] Gælden i Brasilien, Sydafrika, Mexico, Italien, Tyrkiet, der alt sammen bliver solgt ud, »bond funds (fonde, der investerer i obligationer eller andre værdipapirer) befinder sig på årets laveste niveau, iflg. Institutet for International Finans«.

Om en anden udløsermekanisme – Deutsche Bank – skrev *Tages Zeitung* 5. juni et indlæg med udstrakte citater fra bankanalytiker Dieter Hein, der »rådgav« Deutsche Bank i flere år efter krakket i 2008. Han siger, han ikke er sikker på, banken nu kan reddes fra bankerot – investeringsbanken har enorme, delvist ukendte risici på sine regnskaber, og der forventes flere store tab. Han siger, DB endnu ikke er bankerot, men det er et advarselssignal, at så mange analytikere nu overvejer bankens mulige bankerot.

**Silkevejsånden er
smittefarlig!
Hovedtale af Helga Zepp-**

LaRouche, Schiller Instituttets konference i New York, 9. juni, 2018: Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling

Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, og som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. Denne konference blev oprindeligt planlagt for at fremskynde denne proces ...

Download (PDF, Unknown)

Øvrige talere på Panel I:

Jason Ross, medforfatter af rapporten "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; En vision for en økonomisk renæssance".

Dr. Xu Wenhong, vicegeneralsekretær for Bælte & Vej-studier, det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, Ét Bælte, én Vej-initiativet.

Dmitry Polyanskiy, første permanente vicerepræsentant for den Russiske føderation til FN.

Diskussion.

Ny asiatisk alliance former fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk

kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

**Bankierernes kup i Italien
vil ikke stoppe
opstanden mod det korrupte
Imperium.
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller Institut
Nyt Paradigme Webcast, 31.
maj, 2018**

Vi befinder os i en meget dramatisk situation, og jeg mener, det er på høje tid at overveje det nødvendige behov for at rette de neoliberale politikker, for, hvis dette ikke sker,

kan der kun komme kaos som resultat, og derfor er Lyndon LaRouches Fire Love endnu mere presserende nødvendige i hele det transatlantiske område end nogensinde før.

Download (PDF, Unknown)

Finansverdenens kupforsøg i Italien

– Geopolitik må ophøre i 2018.

Nyhedsorientering, maj-juni, 2018.

En virkelig spektakulær transformation i menneskeheden historie er nu i sigte i den nærmeste fremtid, hvis verdens borgere har tilstrækkeligt mod til at gribe chancen. Man husker på Friedrich Schillers berømte epigram, »Øjeblikket«, der reflekterer over udfaldet af den franske revolution: »En afgørende epoke har århundredet skabt, Dog, dette store øjeblik fandt et lidet folk.« Kan menneskeheden i dag leve op til dette øjeblik storhed?

Download (PDF, Unknown)

Tidligere amerikansk arbejdsminister Robert Reich opfordrer til at 'bryde Wall Streets største banker op'

4. juni, 2018 – Måske inspireret af den nylige meningsmåling, der viste, at et stort flertal af politisk involverede amerikanere støtter genindførelsen af Glass-Steagall-restriktioner på Wall Streets bankpraksis, har den tidligere arbejdsminister i Bill Clinton-administrationen Robert Reich skrevet en artikel i weekenden, med titlen, »Hvorfor det eneste svar er at bryde Wall Streets største banker op«.

Opslået på hans hjemmeside 1. juni og med udbredt cirkulering blandt de (liberale) ikke-mainstreammedier, diskuterer Reichs artikel først de foreslåede regelændringer (af Federal Reserve og andre regulerende myndigheder), som ville »udvande« Volcker-reglen i Dodd/Frank-loven, der i forvejen var en »udvandet« version af den oprindelige 1933 Glass/Steagall-lovs restriktioner mod investeringsbankers risikofulde praksisser.

Reich skriver: »Glass-Steagall tvang bankerne til at vælge mellem at være kommercielle banker eller investeringsbanker, der handler med deres egen kapital. Glass-Steagalls hovedprincip var at holde risikofyldte værdipapirer væk fra garanterede bankindsud. Det fungerede godt i mere end et halvt århundrede«.

Hele Reichs artikel kan læses på hans hjemmeside, <http://robertreich.org/>

Foto: Tidligere amerikansk arbejdsminister, Robert Reich.

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabssteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader

økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.»

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

Succesrig Bælte & Vej-seminar i Stockholm

Successful Belt and Road Seminar in Stockholm

On Wednesday morning, May 30th, 2018, the Schiller Institute hosted a seminar together with China's Chamber of Commerce in Sweden, China Eastern Airlines, supported by: Embassy of China in Sweden, China Cultural Center and in cooperation with: China Sweden Business Council.

It was very successful with the Chinese Ambassador speaking, together with the Ambassador of Pakistan, and the Chargé d'Affaires from South Africa as well as with Stephen Brawer, Hussein Askary and other prominent speakers. Jason Ross opened and moderated the seminar which was attended by 83 participants from embassies, industry, institutions including from the Foreign Ministry. Media were represented by Chinese media and a journalist from the largest Swedish tabloid. A number Schiller Institute contacts participated. The title of the seminar was "The Significance of China's Belt and Road Initiative for World Economic Development."

After the Chinese Ambassador, Stephen Brawer made a presentation including a strong attack against geopolitics and "the modern form of the British Empire." The topic of his speech was: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics." As the seminar also had diplomats from Pakistan and South Africa it was made clear that the Belt & Road is not only about China but a global perspective.

Hussein Askary opened up the second panel with a speech about "The Potentially Transformative Impact of the Belt and Road on Sweden, Europe and Third Parties." He presented the work of the Schiller Institute to promote the New Silk Road since

the early 1990s up to now. He was followed by managers of various companies from China and Sweden. The Deputy General Manager of Bank of China Stockholm Branch presented the impact of the B&R policies on today's economy. Two Swedish consultants presented ways and means to develop business, esp. production and infrastructure between China and Sweden. Also the head of China Eastern Airlines, who sponsored the seminar, presented his expanding airline network between Europe and China/Asia.

In the first question period Ulf Sandmark called for Sweden to join the Belt & Road bringing up the model of Swedish Chinese industrial cooperation experience from the Volvo Cars success story, calling for extending this model of Swedish-Chinese innovative industrial cooperation to the BRI projects in Africa.

The seminar was a breakthrough from two standpoints. First that the Chinese deliberately are taking the gloves off by inviting the Schiller Institute to speak clearly about the British role of geopolitics as the ideology behind the hysterical attacks against the B&R from the Swedish establishment. Secondly the seminar was a breakthrough for the Schiller Institute in Sweden reaching out to very productive networks as well as establishment institutions who were present at the seminar.

Audience members were very open about saying they learnt something new about the B&R, which so far for most people, and especially institutions, has been misunderstood as some limited trade policy with China. The global, economic, cultural and scientific perspective in the new paradigm of B&R had been lacking in their understanding so far. Bringing in Africa in the focus, as the continent with an expected more than 2 billion population 2050 and as the coming motor of world economic growth, helped very much to widen the perspective of the audience.

Stephen Brawer's speech: "The Strategic Significance of the BRI: Overcoming Geopolitics" started off with the World Land-Bridge map followed by a picture of Helga Zepp-LaRouche at B&R Forum in Beijing May 2017. He quoted President Xi Jinping at Boao Forum, April 2018: In a world aspiring for peace and development, the cold-war and zero-sum mentality looks even more out of place. ... To promote common prosperity and development in today's world, we have no choice but to pursue greater connectivity and integrated development." Contrasting that, Brawer presented the Halford Mackinder's Heartland theory. Bringing geopolitics into today with the example of Zbigniew Brzezinski who used Mackinder's map in his book from 1997. As an example for Sweden Brawer pointed to another neutral European nation, Austria, who has taken a clear stand against geopolitics and joined the B&R. Touching upon the philosophical East-West dialogue Brawer pointed to the deep influence of Confucius on the founder of the American republic: Benjamin Franklin. After a quote from President Xi Jinping speech at the UN, January 2017 "Towards a Community of Shared Future for Mankind," Brawer ended with the quotes from Krafft Ericke from the book the {Extraterrestrial imperative: From Closed to Open World}, 1971, about the limitless development potential of space.

In his speech the Pakistani Ambassador praised the development corridor China is building in Pakistan from the Chinese border to the Indian Ocean port of Gwadar. It will open up the landlocked neighbor countries in Central Asia and also provide a shortcut into China for the Maritime Silk Road, he explained.

The Chargé d'Affairs of South Africa rose to the occasion as a member of BRICS and took a global perspective and not just African. He brought up the whole historical colonial past by referring to the Bandung conference defining the relations between Asia and Africa.

In the Q&A of first panel the ambassadors and Brawer answered

questions, where many of the points were sharpened.

This seminar came at a time where a massive mobilization in the media and think tank sector against the BRI, describing China as a new hegemon in the world. An unprecedented number of seminars have been and will be held around these days on the theme, and a new state-backed think tank, New Silk Road Observatory, will be established on June 4th, amid a lot of fanfare. The Schiller Institute Seminar is the only one with a positive and constructive tone. In answering questions, the Chinese Ambassador told the audience to ask the Schiller Institute if they had questions about the BRI, because they have the best knowledge of it. The effect on the audience was just that, as many persons said they wanted to invite the Schiller Institute for followups.

EU's afvisning af de italienske vælgeres valg starter nyt finansielt uvejr i Euroland.

**Politisk Orientering v/ Tom Gillesberg,
31. maj, 2018. Del I & II**

»Det bliver mere og mere tydeligt dag for dag, selv for folk, der ikke har deres daglige gang her nede på kontoret, at den

verden, der var engang for lang, lang tid siden, inden der var en Brexit-afstemning i Storbritannien; inden den italienske befolkning dengang sagde nej til en ny forfatning for Italien; inden Donald Trump blev valgt til præsident; dengang for lang tid siden; den verdensorden, som vi har forladt, den kommer aldrig tilbage. Illusionen om, at den kommer tilbage, altså, at man kan gå tilbage til de 'gode gamle dage', hvor Barack Obama var en fantastisk, super, liberal præsident, som bare ville det bedste for verden, og hvor vi i den vestlige verden havde det bedste finanssystem, der kunne tænkes, hvor man kun gjorde alt muligt godt for resten af verden, osv.; den fantasi er væk, og den kommer ikke tilbage.

Det, vi står med lige nu, det er et sammenbrud; fortsættelsen af det finansielle sammenbrud, sammenbruddet af det transatlantiske, finansielle system, som vi så i 2007-08, og som så blev udsat gennem, at man simpelthen bare oversvømmede de finansielle markeder med såkaldte kvantitative lempelser i mange forskellige omgange og lod staterne overtage en stor del af finansmarkedernes spillegæld; jamen, det sammenbrud er nu på vej tilbage med forrygende hast. Og det er meget ironisk, at det, der ligesom har udløst – men det er kun udløseren, der er ikke selve årsagen – den seneste krise, jamen, det er denne her hybris, som findes i en arrogant, vestlig elite i folk, der sidder nede i EU's hovedkontor og siger, jamen, vi styrer, hvordan det her foregår, og der er ikke nogen befolkninger, der skal få lov til at lade deres 'demokratiske rettigheder' blande sig i de dispositioner og beslutninger, som VI træffer! ...«

Video, del I og II:

Nej, John Bull, markederne går ikke forud for menneskeheden!

Leder fra LaRouchePAC, 30. maj, 2018 – Blot få timer efter, at Italiens præsident, samtidig med, at han holdt en tale, der åbenlyst erklærede, at de udenlandske investorer og ikke-valgte bureaukrater i Bruxelles' vilje underkender det italienske folks vilje, afviste ministerlisten, der blev præsenteret af flertalskoalitionen, brød Helvede løs i hele den vestlige verden. Den åbenlyse erklæring af det britiskcentrerede finansimperiums magt over suveræne stater giver nu massivt bagslag.

De tre andre, nødlidende stater i det sydlige Europa – Spanien, Grækenland og Portugal – står over for lignende katastrofer, med faldende valutaværdier og stigende renter på deres statsgæld. Den kendsgerning, at eurosystemet som helhed er dysfunktionelt, bliver i stigende grad indlysende for enhver.

Selv *Wall Street Journal* udgav en kronik, der advarede om, at en sådan åbenlys foragt for det demokratiske valgresultat blot vil »bekræfte opfattelsen af, at EU er immun over for den offentlige mening. Det forstørret i farlig grad splittelsen mellem Europas folkeslag og institutioner«.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtrykte det klarere: »*Euroens død er på vej; eliternes magt er ved at nå vejs ende. Uanset, hvad de gør, gør de det blot værre.*«

Deutsche Bank, der er ved at drukne i derivatgæld, har allerede indrømmet sin fejlslagne bestræbelse på at blive

verdens største hedge fund. Bankens nye lederskab forsøger at komme af med sine investeringsbankoperationer – en proces, der kunne blive den udløsermekanisme, som sprænger hele systemet i luften og får krisen i 2008 til at blegne i sammenligning.

Krisen er heller ikke begrænset til Europa. Det amerikanske og europæiske banksystem er uadskilleligt. I Brasilien gav den forhadte præsident Michel Temer, efter at en trucker-strike fik hele økonomien til at gå i stå i 9 dage, efter og fjernede de nye skatter på benzin, han havde gennemtvunget. Argentinerne følger opmærksomt med, med præsident Mauricio Macri, der af sine Wall Street-controllers får at vide, at massive budgetnedskæringer og nedskrivning af pesoen vil blive de betingelser, der knytter sig en bailout fra IMF, selv med de nuværende nedskæringstiltag, der har drevet befolkningen på afgrundens rand.

Der er selvfølgelig intet af dette, der vil løse krisen. Det vestlige finanssystem kan ikke »fikses«. Hele det vestlige banksystem er oversvømmet med værdiløse spekulationspapirer, der bliver serviceret forud for den menneskelige races behov. Et nyt system, baseret på kreditpolitikker i Hamiltons tradition, kan og må gennemføres sådan, som **LaRouches Fire Love** foreskriver. Faktisk er den kendsgerning, at de to, italienske koalitionspartier, der forsøger at danne en regering, begge kræver Glass-Steagall og en statslig infrastruktur-investeringsbank – de to første af LaRouches Fire Love – i vid udstrækning årsagen til rædslen i London og Bruxelles, der førte til deres diktatoriske afvisning af det italienske folks vilje.

Hele Asien går sammen omkring ånden fra den Nye Silkevej. Præsident Trump er i færd med at arbejde sammen med Asien for at løse Koreakrisen én gang for alle, gennem en fremgangsmåde med »fred gennem udvikling«. Og med Russiagate, der nu forvandles til Spygate i USA, for en stor dels vedkommende pga. *EIR's* efterretningsrapporter[1] om britisk efterretnings og Obama-efterretningsteamets undergravende rolle, skulle

Trump snart være fri til at bringe USA fuldt og helt ind i et samarbejde med den Nye Silkevej og i opbygning af et nyt paradigme for hele menneskeheden. Denne mulighed må ikke forpasses.

Foto: Præsident Trumps og førstedame Melania Trumps besøg til Kina, 10. nov., 2017. (Photo: White House)

[1] Se Barbara Boyds seneste opdaterede *EIR*-rapport, »[Memo to President Trump: Time to End the Special Relationship; Declassify All British Spawnd Documents Concerning Your 2016 Campaign](#)«.

Frygt for bagslag sætter nu bestræbelser i gang på at tøjle den italienske krise

30. maj, 2018 – Visheden om et bagslag som følge af Londons/Bruxelles afvisning af de italienske valgresultater blev hurtigt erkendt, og der er flere panikbestræbelser i gang for at løse det.

Afstemninger i parlamentet indikerer, at den udpegede »teknokratiske« IMF-håndhæver Carlo Cottarelli som midlertidig premierminister totalt set ville få absolut ingen støttestemmer, med selv det Demokratiske Parti, der har indikeret, at det ikke ville stemme.

Ifølge Reuters citeredes Cottarelli af ANSA-nyhedsagenturet for at sige, at »nye muligheder for fødslen af en politisk regering var fremkommet« og antydede hermed, at en ægte

regering stadig er mulig. »Disse omstændigheder, og også i betragtning af spændingerne på markederne, har fået mig til at afvente yderligere udviklinger«, sagde han.

Reuters siger, at Femstjernebevægelsen indikerer sin villighed til at »gentænke sin beslutning i weekenden om at trodse præsidentens veto og gå tilbage til valg«. De indikerede imidlertid, at »League-(Lega-)leder Matteo Salvini, der vokser frem i meningsmålinger, syntes at smide koldt vand på ideen om, at hans parti og 5-Stjerne igen kunne forsøge at danne en koalition«. Lega er gået frem med 8 % i meningsmålinger i forhold til sit valgresultat med 28 %, alt imens M5S har over 32 % og måske også går frem i nye valg, hvilket ville give koalitionen et stærkt flertal.

Det ser ud til, at M5S er villig til at forsøge at finde en anden økonomiminister end Savona, hvis euroskeptiske synspunkter angiveligt skulle have været grunden til præsident Mattarellas (dvs., de udenlandske investorer) afvisning af den foreslåede regering. Men en toprådgiver til Lega-leder Salvini har imidlertid sagt til Reuters, at de ikke ville opgive Savona.

Reuters tilføjer: »Den Europæiske Centralbank holder nøje øje med markedsderouten og den politiske krise, der nu oversvømmer Italien, men ser ingen grund til at intervenere på nuværende tidspunkt, siger kilder.«

Uden nogen støtte til Cottarelli, hvis der ikke kommer en ny aftale, kunne nyvalg blive afholdt så tidligt som i slutningen af juli.

Franske, belgiske og tyske banker har størst eksponering i italiensk statsgæld

30. maj, 2018 – Den mest dramatiske situation blandt de store, private banker uden for Italien, og bortset fra Deutsche Bank, der befinder sig i en særlig sårbar tilstand pga. af dens gigantiske eksponering i derivater, er situationen for Belgiens Dexia Bank. Dexia har €15 mia. i italiensk statsgæld i sine regnskaber – dobbelt så meget som bankens egenkapital.

Eksponeringen i italiensk statsgæld er uforholdsmæssigt høj blandt flere banker i Tyskland; i Deutsche Pfandbriefbanks tilfælde er den på 83,2 % af bankens egenkapital; Aareal Bank, 65,9 %; Commerzbank, 42,7 %. Dette er for det meste lån i ejendomme. Deutsche Banks eksponering er relativt lav, med kun 6,51 %; bankens netværk af banker i Italien har imidlertid udstedt yderligere €35 mia. i lån til ikke-offentlige klienter.

Den værste situation, med hensyn til lån til ikke-offentlige klienter, findes her for franske banker, for hvem det italienske marked udgør det næststørste marked efter selve Frankrig: BNP Paribas har udstedt lån til klienter i Italien i størrelsesordenen €154 mia., og Crédit Agricole €95,5 mia.; alt i alt har franske banker €311 mia. i lån til italienske klienter på regnskaberne, af hvilke €63 mia. er til den italienske stat; tyske banker har €91 mia. på regnskaberne, som omfatter €39 mia. til staten; spanske banker har €66 mia., inkl. €45 mia. til den italienske stat.

Tabene for de store privatbanker i ugen fra 22.-29. maj udgjorde: 15,4 % for Unicredit; 12,5 % for Commerzbank; 12,4 %

for Intesa San Paolo; Banco Santander, 11,3 %; Deutsche Bank, 9,3 %; Crédit Agricole, 9,3 %; BNP Paribas, 8,5 %; Société Générale, 6,2 %.

Smitte kunne forårsage en ny gældskrise i Grækenland, Spanien og Portugal

30. maj, 2018 – Der er voksende snak om smitte pga. den italienske politiske krise. Ikke alene vokser bond spreads (forskellen mellem afkastet på to obligationer, der har forskellig kreditrating, -red.) i Italien, men også i Spanien, Portugal og Grækenland. De græske bankierer er især bekymret. Grækenland forventes at afslutte bailout, men det afhænger af, om landet kan vende tilbage til markederne. En tilbagevenden er usandsynlig, med de voksende bond spreads.

»Det, der foregår i Italien, bekymrer os enormt«, sagde en seniorbankkilde til Storbritanniens *Guardian*. »Lånemarkederne er gået amok i det sydlige Europa. Sådanne afkast forhindrer fuldstændigt Grækenland i at vende tilbage til dem, når programmet slutter.«

Desuden er der ingen, der ved, hvor meget der er tilbage af Grækenlands enorme 'pot'-gæld[1], der nærmer sig forfald og skal betales på et tidspunkt. *Guardian* citerer en velplaceret, græsk embedsmand, der advarede om, at Grækenland vil få brug for hjælp udefra, hvis landet ikke kan gå til markederne.

I Spanien er afkastet også steget. En spansk kilde rapporterede til *EIR*, at EU's politikker hidtil ikke havde været et betydningsfuldt spørgsmål. Mistillidsvotummet mod

Rajoy-regeringen og mulige nyvalg drejer sig om spørgsmålene om korrupsion og Madrids håndtering af catalansk separatisme. Men dette kunne hurtigt ændre sig, hvis en finanskriser udløses af en stigning i lånerater.

Forskellen på afkast ('spreads') mellem spanske 10-årige obligationer og tyske statsobligationer steg med 15 basispoints til 135 basispoints den 29. maj. Dette skal sammenlignes med italienske spreads, der nu ligger mere end 300 points over tyske statsobligationer.

Spanske bankaktier blev også hårdt ramt, med Santander, Sabadell og Bankia, der tabte mere en 5 % af deres værdi.

Portugisiske bond spreads er også steget.

Moody's har truet med at nedgradere Italiens rating – som i øjeblikket ligger to hak over junk-niveau – hvis den næste regering ikke fremlægger et nyt nedskæringsbudget. Sådanne trusler kan blot sprede smitten til andre lande.

Foto: Befolkningen i Athen protesterer mod nedskæringer i statsbudgettet, på grund af de enorme ratebetalinger på lån, der har førsteprioritet på budgettet – foto fra 2016.

[1] 'Pot' er den del af et aktie- eller obligationslån, som investeringsbankerne vender tilbage til den ledende låntager. Dette er gjort, så delen kan sælges til institutionelle investorer. (*Investopedia*)

City of Londons tåbelige kup

mod Italien vil fremskynde et finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 29. maj, 2018 – Den Londoncentrerede eurodollar-elite har netop brugt Italiens præsident til at blokere dette lands demokratisk valgte flertalsregering i at overtage regeringsmagten og således i virkeligheden gennemført et kup mod Italien.

Mon der stadig kan herske nogen tvivl om, at britiske efterretningskredse og eliten i den Europæiske Union simpelt hen nægtede at acceptere valget af Donald Trump til USA's præsident og indledte en indsats, der fortsat er i gang, for at tvinge ham ud af Det Hvide Hus?

Både italienerne og amerikanerne begik den samme forbrydelse, som var at vælge en regering, eller en præsident, der trodsede britisk geopolitik ved at ønske stormagtssamarbejde med Rusland og Kina, og som nægtede at parere ordre og følge City of Londons finansmagters »markedsregler« for økonomisk politik.

Og i tilfældet med Italiens kuppede flertalsregering var dens partier endnu mere åbne end kandidat Trump var, mht. at genvedtage Glass/Steagall-bankopdeling og nationalbankkredit til produktiv beskæftigelse og nye infrastrukturprojekter – alle elementer af **Lyndon LaRouches »Fire Love«** for en økonomisk genrejsning.

Det er blevet en skandale, at eliteerne i London og Bruxelles' EU, såvel som også de neokonservative i USA, fordømmer Kina og Rusland som autoritære diktaturer, alt imens de forbeholder sig magten til at veto eller vælte enhver regering, der modsætter sig britiske, geopolitiske nulsums-politikker. Som den arrogante EU-kommissær Günther Oettinger i dag sagde til en interviewer, »Markederne vil lære italienerne at stemme for

det rigtige«.

I dag udtalte Helga Zepp-LaRouche, at dette Londoncentrerede, geopolitiske paradigme – som hævder at repræsentere »vestlige værdier« – nu i realiteten er blevet vanæret af det Nye Paradigme for gensidig økonomisk og videnskabeligt fremskridt, der repræsenteres af Kinas Bælte & Vej Initiativ (og af dets programmer for udforskning af rummet, udvikling af fusionskraft osv.).

En lederartikel i *Bloomsberg News* kaldte i dag skarpt kuppet i Italien for »Mattarellas tåbelighed« med henvisning til den italienske præsident, der vetoede regeringen på vegne af London og Bruxelles. Alt imens Glass-Steagall og nationalbankpraksis i Hamiltons tradition i valgene i marts måned var fremsatte spørgsmål, så vil de nu blive langt mere betydningsfulde i de nye nationale valg til efteråret. Faktisk bliver spørgsmålet om at adlyde Eurozonens nedskæringsregler, eller muligvis endda at forlade euroen, nu lige så passionerede som det vakte spørgsmål om at kæmpe for selve den demokratiske frihed.

Ikke kun dette: Londons Mattarella-brøler gav i det mindste Europa et nyt, hårdt lods hen mod et voldsomt finanskrak, der allerede truede. Med Tysklands største bank, der allerede er i alvorlige vanskeligheder, førte bankaktierne an i faldet på aktie- og obligationsmarkeder i hele Europa og USA. Med denne voldsomme finanskrise, der nu trænger sig på, vil Glass-Steagall og LaRouches »Fire Love« også blive spørgsmål, der skal kæmpes om i de amerikanske valg i 2018.

Den Europæiske Centralbank iscenesatte et kup imod den legitime italienske regering

29. maj, 2018 – Følgende forkortede erklæring blev i dag udgivet af Liliana Gorini, forkvinde for MoviSol (Movimento Internazionale per i Dritti Civili – Solidarietà); LaRouche-bevægelsen i Italien.

Med en intervention, der går imod de mest fundamentale regler for demokrati og folkeretten, vetoede Europa »regeringen for forandring«, der var ved at blive dannet i Italien, og som havde et klart parlamentarisk flertal. Europa gennemtvang endnu en teknokratisk regering, der havde stået klar i månedsvis, ledet af hr. Udgifts-revision, Carlo Cottarelli, hvis plan simpelt hen er at nedbringe gælden, og som kun har støtte fra det Demokratiske Parti (PD), der tabte parlamentsvalgene den 4. marts.

Dette er det seneste eksempel på den »suspendering af demokrati«, som for et år siden blev krævet af den Europæiske Union, da den introducerede det afbalancerede budget som det eneste mål for hver eneste europæiske regering, eller Angela Merkels »markeds-lydige demokrati«. Det paradoksale aspekt, som ikke har noget fortilfælde i den italienske republiks historie (som er en parlamentarisk republik og ikke en præsidentiel republik), er de grunde, som republikkens præsident Sergio Mattarella har givet for at forklare, hvorfor han nedlagde veto imod prof. Paolo Savona, en berømt økonom og tidligere regeringsminister og leder af Confindustria, som den nye regerings finansminister. Mattarella sagde, han gjorde det for ikke at bekymre »udenlandske investorer«, som frygter, at Italien kunne forlade euroen. Dette på trods af det faktum, at

der i det regeringsprogram, som blev aftalt mellem Lega og Femstjernepartiet, og ligeledes i prof. Savonas udtalelse fra i søndags, ikke fandtes nogen omtale af at forlade euroen, men kun et krav om at ændre den fejlslagne politik med nedskæringer, der i Italien »har skabt fattigdom, mindskede indkomster og uligheder« (professor Savona).

I dagene op til dette uacceptable kup mod en legitim regering, som italienerne stillede store forhåbninger til, var Mattarella tilsyneladende ofte i kontakt med præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi; samme Mario Draghi, der i 2011 gennemtvang Mario Montis teknokratiske regering, der ikke var valgt af nogen italiener, med et brev, som dikterede regeringens opgaver. Den franske præsident Emmanuel Macron blandede sig ligeledes i denne beslutning ved at ringe til den tiltrædende premierminister Giuseppe Conte, før denne blev modtaget i Quirinalpaladset [præsidentens residens] med sin ministerliste, for at bede ham fjerne Paolo Savona fra denne liste, og dernæst senere, ved at støtte Mattarella i at afvise Savona.

Pressen, der taler for City of London og de finansielle lobbyer, som er ansvarlige for krisen i 2008 med deres spekulationsaktivitet, tillod sig at fornærme ikke alene Lega og Femstjernepartiet, der samarbejdede om at udarbejde et regeringsprogram, som tilsigtede at promovere jobs og bekæmpe fattigdom, men også alle italienere som et folk og kaldte dem »barbarer« (*Financial Times*) og »gratister« (*Der Spiegel*) ...

Det spørgsmål, som mange stiller, er: Hvorfor gennemtvinge ved magt en teknokratisk regering, der ikke vil holde mere end tre måneder, eftersom den ikke har flertal i parlamentet; og som, iflg. PD-politiker Massimo D'Alema, vil øge stemmerne til regeringskoalitionen mellem Lega og Femstjernepartiet fra 60 % til 80 %? Er finansmarkederne så desperate, at de må købe tid, om end det kun drejer sig om tre måneder?

Dette synes at være den virkelige årsag til statskuppet.

Deutsche Bank er på randen af bankerot; bankens eksponering i derivater har nået et sådant niveau, at selv dens cheføkonom David Folkerts-Landau har afsløret den kendsgerning, at banken er blevet en hedge fund. Som den italienske økonom Alberto Bagnai, der er valgt til Senatet for Lega, i et radiointerview erklærede: »Euroen kunne krakke, men ikke pga. os. Deutsche Bank er klar til at fyre 7.000 ansatte. Alle disse storbanker har en stærk eksponering i derivater. Lad os antage, at det er tysk privatfinansiering, der er klar til at eksplodere, i stedet for den italienske statsgæld. Vi må være parat til en sådan begivenhed.«

Desuden sagde lederen af Femstjernepartiet Alessandro Di Battista den 28. maj i et interview på nationalt Tv med Lilli Gruber i bedste sendetid, at »De forhindrede denne regering, fordi de er rædselsslagne for bankopdeling og en statslig investeringsbank«.

Så, snarere end frygten for en Ital-exit, så var det, som markederne flippede ud over, den kendsgerning, af Salvini-Di Maio-regeringen i sit program havde to punkter, som står LaRouche-bevægelsen nær, nemlig en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling og en statslig investeringsbank, med det formål at udstede kredit til realøkonomien. Det nuværende finanssystem er så råddent og så klart til at eksplodere, at det ikke vil tillade debatter og da slet ikke debatter, der omfatter sådanne punkter i et regeringsprogram for et så betydningsfuldt land som Italien, en af Europas grundlæggere. For at holde dette rådne system i live, gennemtvang tidligere italienske regeringer, fra Monti til Gentiloni, drakoniske forholdsregler til nedskæringer.

Europa, EU, Trojkaen, ECB, økonomerne og etablisementets medier nægter at forstå, at et Nyt Paradigme i løbet af de seneste år har hævdet sig og er kommet til udtryk i Brexit, Trumps valgsejr i USA, »Nej« i den italienske folkeafstemning for at ændre forfatningen, og nu det italienske valg den 4. marts. Det kommer ligeledes til udtryk i den kendsgerning, at

to tredjedele af verden har tilsluttet sig præsident Xi Jinpings Bælte & Vej Initiativ, med dets win-win-politik for økonomisk samarbejde, i modsætning til den geopolitiske politik for konfrontation med Rusland og Kina, som fører til krig.

Det lykkedes dem at forhindre regeringen for forandring, som igen vil være der om tre måneder, som Salvini sagde; men de kan ikke forhindre det Nye Paradigme, der nu hævder sig i hele verden ...

Det britiske Imperium er desperat for at bevare kontrollen – der er kupoperationer i gang i USA, Italien og andre steder

Leder fra LaRouchePAC, 28. maj, 2018 – Vi sidder på en krudttønde. I Europa hober destabiliseringerne sig op. I Italien fandt den seneste fase af blokering af suverænitet og vælgernes vilje sted i går aftes, da præsident Sergio Mattarella afviste den ministerplan, som koalitionspartierne M5S og Lega havde præsenteret – idet han modsatte sig valget af Paulo Savona som økonomiminister – og i stedet erklærede en ex-IMF-nedskærings-hitman, Carlo Cottarelli, som tiltrædende premierminister med mandat til at danne regering. Når Cottarellis ministerliste bliver sendt til parlamentet, vil den blive afvist, hvilket vil udløse endnu mere kaos og

nyvalg. Dette er et kup; men det Londoncentrerede »finanssamfund«, udtrykt gennem *Handelsblatt*, applauderer Mattarella for at have blokeret for »populisme«.

I Spanien truer en krise, med et mistillidsvotum, som vil blive debatteret senere på ugen, mod Rajoy-regeringen, der har ulemper; men faren hidrører fra manglen på et positivt politisk program fra nogen i det hele taget. Den potentielle ustabilitet her truer i særdeleshed de dele af den Iberiske Halvø, der har satset stærkt på Bælte & Vej Initiativet.

I USA er Mueller/Russiagate-kuppet, endskønt det miskrediteres for hver time, der går, stadig operativt og forårsager ødelæggelse i den politiske beslutningstagning over hele linjen. Og alt imens er Wall Street/City of London i færd med at krakke, hvilket ses af de lappeløsninger, der for nylig er blevet uddelt til Deutsche Bank, samt af de stadig forværrende situationer i flere nationaløkonomier, som nu er under stærk kritik, med spil om hurtige penge, der eksploderer i Argentina, Brasilien og andre steder.

Situationen er meget farlig. Men det helt åbenlyse, gennemgribende »britiske« element skaber en mulighed, der ikke må forpasses, for at slå til og levere det dødbringende slag. Det Londoncentrerede finansielle og geopolitiske magtnetværk tyer nu til stadig mere åbenlyst beskidte midler for at modgå fremskridtet for det nye, globale paradigme, der ses i den Nye Silkevej.

Vores seneste, tunge skyts er **LaRouchePAC's »Memo til præsident Trump: tiden er inde til at afslutte den særlige relation; ophæv hemmeligstemplingen af alle dokumenter, briterne har udgydt, om Deres kampagne i 2016«.**

Dette memorandum samler det hele. Som det erklærer, »Den reelle historie ... er, at briterne og deres venner i Obama-administrationen kørte en operation for en total kontraefterretnings- og informationskrig imod Donald Trumps

præsidentvalgkamp, fordi de vidste, at Trump kunne vinde valget imod Hillary Clinton, en åndløs robotkandidat, der fuldstændig havde mistet enhver forbindelse med amerikanere, der ikke var knyttet til de på de to kyster hjemmehørende eliter«.

Præsident Trump gentog selv i seks tweets hen over weekenden, hvordan Russiagate er blevet til Spygate. For eksempel 26. marts, »Hele denne Ruslands-kulegravning er rigget. Blot et påskud for, hvorfor demokraterne og Svindler-Hillary tabte valget og tabte stater, de ikke har tabt i årtier ... #SPYGATE & CONFLICTS OF INTEREST«. Selv om han forsømmer at nævne den britiske faktor, henviste han dog til den rent historisk i sin tale den 25. maj på Annapolis Flådeakademi og sagde, at »Vore forfædre jordede Imperiet ...«

Tiden er nu inde til at jorde Imperiet på verdensplan. Indikationerne på, hvordan positive skridt, for den kommende tid for en global, fælles fremtid for fred og udvikling, kunne tage sig ud, kommer fra Asien. I Beijing i dag fik vi en forpremiere at se på Shanghai Samarbejdsorganisationens topmøde i Qingdao den 9.-10. juni, hvor præsident Xi Jinping vil være formand for sessionerne, vært for den russiske præsident Vladimir Putins statsbesøg og byde gæsteobservatørnationer velkommen, inklusive Iran. To dage senere vil det mulige møde mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un finde sted.

Endnu et ECB-kup i Italien

28. maj, 2018 – Det, der skete i går i Italien, kan med rimelighed beskrives som et kup. Den, der udførte kuppet, var statspræsident Sergio Mattarella; men den, der trak i trådene,

er den Europæiske Centralbank.

Typisk for den generelle mediedækning, så hylder den tyske finansavis *Handelsblatt* Mattarella: »Italiens statspræsident gjorde det rigtige – *Forza Mattarella!*« *Handelsblatt* taler om det politiske kaos, der har domineret Italien i ugevis, og ignorerer det kaos, der har domineret Tyskland i månedsvis. »Sergio Mattarella har fuldt ud udnyttet sit embedes og forfatningens beføjelser og har forhindret en populistisk koalition i Italien« (»*Forza Mattarella!*« er ligesom et tilråb ved en sportsbegivenhed: »Kom så, Mattarella!«)

Avisen *Il Giornale* beretter om en fortrolig udtalelse fra Matteo Renzi, tidligere premierminister (2014-2016), til en medarbejder og sagde, »Mattarella lytter for tiden meget til Draghi og Visco«, med henvisning til hhv. præsidenten for ECB og guvernøren for Italiens Centralbank.

Mattarellas egen tale er den rygende pistol. Den var en blanding af en opstemt tale og 'fake news', leveret som et terrorist-budskab. Her følger de relevante passager:

»Jeg var enig i og godkendte alle forslag til ministerposterne, med undtagelse af økonomiministeren. Udnævnelsen af økonomiministeren udgør altid et omgående budskab, enten et tillids- eller et advarselsbudskab, til økonomiske og finansielle operatører.

»For dette ministerium udbad jeg mig, at man pegede på en fremtrædende, politisk repræsentant for flertallet, i overensstemmelse med den politiske aftale. En repræsentant, der – udover personlig agtelse og betydning – ikke ses som tilhænger af en ofte manifesteret linje, som kunne provokere, sandsynligvis eller endda uundgåeligt, Italiens exit af euroen

...

»Vores usikre position i euroen har alarmeret italienske og udenlandske investorer og indskydere, der har investeret i vore statsobligationer og i vore selskaber. Den daglige

stigning af udbredelsen øger vores statsgæld og reducerer mulighederne for, at regeringen kan afsætte midler til nye, sociale interventioner. Tab på aktiemarkedet, dag efter dag, ødelægger resurser og opsparinger i vore selskaber og hos dem, der har investeret i dem, og skitserer konkrete risici for vore borgeres og italienske familiers opsparede midler.

Vi må også være på vagt over for truslen om en stærk stigning af renterne på ejendomsværdipapirer, og over for selskabernes finansiering. Mange af os kan huske, da, før den Europæiske Monetære Union, bankrenterne nåede op på næsten 20 %.

Det er min pligt i udførelsen af den forfatningsmæssige opgave med at udpege ministre at sørge for beskyttelse af italienske opsparinger.

... Medlemskab af euroen er et valg af den yderste vigtighed for vort lands og vor ungdoms fremtid: Hvis man ønsker at diskutere det, må man gøre det åbent og dybtgående, også, fordi det ikke var et spørgsmål i valgkampen.«

Mattarella ignorerede åbenlyst en udtalelse, som økonomen Paolo Savona tidligere var kommet med, og som var publiceret af scenariieconomic.it, og i hvilken Savona gjorde det klart, at han ville holde sig til koalitionsprogrammet, som ikke sætter spørgsmålstejn ved Italiens medlemskab i euroen eller i EU.

Dette viser, hvor rædselsslagne de europæiske eliter er; og man kan forvente, at de vil gøre hvad som helst for at bevare deres magt.

Foto: Præsident for den Europæiske Centralbank, Mario Draghi, (venstre) og guvernør for en Italienske Centralbank, Ignazio Visco.

Finanskredse nedstemmer regering for Italien; Endnu et skridt hen imod finanskrak

Leder fra LaRouchePAC, 27. maj, 2018 – Den Europæiske Centralbank og Londoncentrerede »finanskredse« har, idet de tramper på demokrati og sandsynligvis også den italienske forfatning, brugt Italiens statspræsident som deres marionet i blokeringen af en klar flertalsregering. Den åbenlyse årsag: Den kunne krænke de forkrøblende regler for euroen i sin forfølgelse af reel, økonomisk vækst, eller endda beslutte at forlade Eurozonen.

Med sin afvisning af koalitionsregeringen mellem partierne Lega og Femstjernebevægelsen, som havde kvalificeret sig gennem et vælgerflertal i valgene den 4. marts og gennem et flertal i parlamentet, har statspræsident Sergio Mattarella åbenlyst indrømmet, hvem, det er, der har ført hans hånd. Han sagde, at finanskredse og udenlandske investorer i italienske statsobligationer havde et intenst had til regeringens nominerede finansminister og dennes potentielle brud med Eurozonen. Italienske statsobligationer købes for det meste af store banker i London og Europa og sælges for likvider til den Europæiske Centralbank, som nu besidder dem.

Vælgerne fra »finanskredsene« var de eneste, der talte, denne gang.

Men hvad er det, der foregår i disse »finanskredse«? De er ved at blive kvalt i højspekulativ selskabs-’junkgæld’, og i derivatkontrakter på denne gæld; nu driver rentestigningen i

dollar dem mod massive betalingsstandsninger og sammenbrud af banker.

Se på Deutsche Bank, den største bank i Tyskland, der rent faktisk kontrolleres fra dens investeringsbankafdelinger i London. For to måneder siden beordrede den Europæiske Centralbank (ECB) Deutsche Bank til at udarbejde et »nød-scenarie« for at afslutte sin investeringsbank; ECB vidste tydeligvis, der var noget alvorligt galt i banken, som har verdens største eksponering til derivater. Nu fyrer Deutsche Bank så ansatte *en masse* fra sin investeringsbank, den afdeling, der har været drivkraften for hele banken i 15 år (og på det seneste, drivkraften bag store tab). To analytikere var, for CNBC, enige om, at bankens aktier og kapital, der for nylig faldt fra 26 mia. til 21 mia. euro, meget snart kunne nå nul »med meget dårlige konsekvenser for internationale markeder i en nær fremtid«.

Tiltag fra Tysklands side for en reorganisering af Deutsche Bank, i overensstemmelse med præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches forslag i *EIR* i 2016, bliver nu den eneste måde, hvorpå bankens kollaps og dettes forgreninger til det transatlantiske banksystem i London og på Wall Street, kan stoppes.

Disse tiltag – som omfatter en Glass/Steagall-bankopdeling for at fraskille investeringsgrenene, til beskyttelse af den industrielle/kommercielle udlånsbank – ville være forbudt under Eurozonens regler og regler for bankopløsning, inkl. nye regler, som Eurozonen i øjeblikket er ved at vedtage!

Det samme er tilfældet med banker i hele finanssystemet, der er eksponeret til den enorme »alting-boble« med spekulativ gæld, der nu er ved at blive giftig.

Det, som den nu afviste italienske regering »truede« med at gøre ved at modsætte sig disse regler og endda ved at forlade Eurozonen, om nødvendigt, er et skridt mod den eneste løsning

for at forhindre endnu et krak, værre end i 2008.

Denne løsning fremlægges i Lyndon LaRouches »Fire Love« for at genrejse den produktive vækst og videnskabelige/teknologiske gennembrud, og som blev udgivet i 2014 med en understregning af økonomien USA, hvis finanssystem befinder sig i samme farefulde tilstand. Præsident Trump har, tilbage i 2016, krævet ét af disse skridt, nemlig genindførelsen af Glass/Steagall-loven; han har talt om et andet, nemlig byggeri af ny, økonomisk infrastruktur for Amerika. Men handling har ikke været til rådighed, med britiske efterretning, der har udløst voldsomme angreb mod hans præsidentskab og forsøgt den form for kup, som de netop har set, lykkedes mod Italien.

Vælgerne i begge disse nationer står nu over for valg, hvor de må gennemtvinge de handlinger, som LaRouche har foreslået, og ikke tillade noget som helst at afskrække dem.

Foto: Den Europæiske Centralbank, Frankfurt, Tyskland.

Italiens statspræsident vetoer Savona; Conte-regeringen mislykkes

27. maj, 2018 – Den italienske statspræsident Sergio Mattarella handlede som en forræder mod Italien og en marionet for Imperiet ved at afvise listen over ministre, som blev fremlagt af den aktuelle premierminister Giuseppe Conte, der dernæst opsagde sit mandat.

I sin officielle erklæring sagde Mattarella, at han accepterede alle ministre undtagen Paolo Savona som

finansminister og retfærdiggjorde dette med Savonas kendte holdninger, som kunne have ført »til Italiens exit af euroen«. Dernæst tegnede Mattarella et hysterisk billede af investorer, der flygtede, aktiemarkedet, der kollapsede, rentestigningerne, der spredtes og »sparerne«, som truedes, som et resultat af det budskab, Savona ville sende ved at sidde i regeringen.

(Præsidenten har magt til at afvise medlemmer af det foreslåede regeringshold, men ved at gøre dette, er han bundet af parlamentets vilje. I dette tilfælde er den foreslåede finansministers synspunkter identiske med den af parlamentet udtrykte vilje.)

Forud for Mattarellas annoncering, havde der være en utrolig indblanding. Den franske præsident Emmanuel Macron havde ringet til Conte for at presse ham til at droppe Savona. Det mest sandsynlige perspektiv er nu et teknokratisk kabinet, som imidlertid vil blive nedstemt af parlamentet og derfor vil have mandat til at udskrive snarlige valg.

Foto: Den euroskeptiske Paolo Savona, der af Conte-regeringen var udpeget til finansminister. Savona er økonom og universitetsprofessor.

Moody's: 'En usædvanlig stor bølge af misligholdte selskabslån' på vej

27. maj, 2018 – Kreditratingbureauet Moody's Investors Service har givet den hidtil klareste advarsel om muligheden for, at der venter et blow-out af amerikanske selskabsgæld i

horisonten.

En ny rapport, udgivet af Moody's, siger, at 'junk-gælden' i den amerikanske selskabssektor nu beløber sig til omkring \$3,7 billion, og at \$2 billion heraf hører hjemme i en ny betegnelse, skabt af Moody's: »særdeles spekulativ« (med graden B1 eller lavere) i modsætning til blot »spekulativ«.

På internationalt plan, siger rapporten, får nu hele 58 % af alle ikke-finansielle selskaber en gælds-rating, der lyder på »spekulativ«, af kreditratingbureauet; og 40 % får ratingen »særdeles spekulativ«.

Idet de kommer til sagen, siger rapporten, som det citeres af CNBC den 25. maj, »Stærke investorkrav om højere afkast forsætter med at gøre det muligt for alle, undtagen de svageste udstedere, at undgå misligholdelse ved at genfinansiere [deres] gæld, der nærmer sig forfald. Flere meget svage udstedere lever på lånt tid, så længe der hersker gunstige vilkår«. Dette er de såkaldte »zombie-selskaber«, som de europæiske økonomiers finansielle analyser diskuterer så meget; og igen, så rejser Moody's muligheden for, at dette kunne nærme sig 40 % af de ikke-finansielle selskaber.

Rapporten konkluderer, at »Det rekordhøje antal selskaber, der er særdeles højt gearet, har sat scenen for en usædvanlig stor bølge af misligholdelser, når den næste periode af generel økonomisk stress kommer«.

Denne stress-periode er faktisk kommet, med renter knyttet til dollar, der stiger i et hastigere tempo, end Federal Reserve hæver sine nøglerenter. De styrtdykkende valutaværdier, som rammer de lande, der har store mængder af dollargæld, såsom Argentina, Tyrkiet og Brasilien, er ét tegn. Selve den amerikanske selskabsgælds-boble står til at implodere på et tidspunkt i denne udvikling, som Moody's og IMF for allerede et år siden advarede om. Selv om det ikke er rapporteret her, så har der hidtil været et fald på 4 % i 2018 i værdien af den

gennemsnitlige selskabsobligation, internationalt.

Ind over dette krydser den indikation, at den »lange tid, det har taget Deutsche Bank at dø« måske snart er slut, medmindre denne gigantiske derivatbank bliver gennemgribende reorganiseret.